

At se på Jesu ansigt

"Thi Gud, der sagde: 'Af mørke skal lys skinne frem,' han har ladet det skinne i vore hjerter til oplysning og til kundskab om Guds herlighed på Jesu Kristi ansigt" (2 Kor 4,6)

Hovedtanke

I Jesus Kristus har Gud vendt sit eget ansigt mod os.

Introduktion

Billy Graham fortalte historien om, hvordan han engang havde besøgt soldater i et lazaret, mens deres general var til stede. En ung soldat var så slemt medtaget, at han lå på maven på et stykke linned på en stålkonstruktion. En læge hviskede til Graham: "Jeg tvivler på, at han nogensinde kommer til at gå igen." Soldaten havde et ønske. Henvendt til generalen sagde han: "Sir, jeg har kæmpet for Dem, men jeg har aldrig set Dem. Må jeg se Deres ansigt?" Generalen lagde sig på gulvet, gled ind under soldatens leje og talte med ham.

Dengang Jesus blev født, lå menneskeheden slemt tilredt og blødende og havde brug for en helende åbenbaring af Gud. Det var, som om menneskeheden tryglede om at få lov til at se Guds ansigt. Da Faderen sendte sin søn til denne jord, sendte han mesterlæreren på en mission: Han skulle vise menneskeheden Guds (sande) ansigt. Siden da har vi været så privilegerede at kunne se "kundskab om Guds herlighed på Jesu Kristi ansigt" (2 Kor 4,6).

Hvad lærer vi ved at se ind i Jesu ansigt? Hvordan træder Jesus ind i vores virkelighed, og hvordan forandrer han den? Hvilke af Jesu værdier og holdninger tager vi til os?

I denne uge sætter vi os i de elevs sted, der oplevede Jesus som den ypperste lærer i livets vigtigste spørgsmål.

Guds væsens billede

Hebr 1,1-4

**Hvordan taler Gud gennem Sønnen?
Hvordan taler han i dag til mig/os?**

Baggrund

Gennem hele frelseshistorien er det Guds anliggende at vise menneskene sin karakter, sit sande væsen. Heller ikke efter syndefaldet gemmer han sig. Han åbenbarer sig og søger kontakten til mennesket: "Hvor er du?" (1 Mos 3,9). Lige siden dengang har Gud benyttet forskellige veje til at åbenbare sig for mennesker. Han har blandt andet brugt profeter som budbringere.

Nu ved dagenes ende (den bibelsk-profetiske betegnelse for den messianske tidsalder) giver Gud os *gennem sin søn* den endelige, uovertrufne og unikke information om sig selv.

Hvilke udsagn understreger betydningen af denne sidste åbenbaring af Gud gennem Jesus? V. 3 giver svaret: "Han er Guds herligheds glans og hans væsens udtrykte billede."

Det begreb, der her anvendes for *billede*, det græske ord *charactēr*, benyttedes for det mærke, et segl efterlader i voks, eller den prægning, der er på en mønt. Så præcist afspejler Jesus Gud og hans væsen.

Til anvendelse

Syndige mennesker har ikke direkte adgang til Guds herlighed. Men Jesus viser os hans karakter og hjælper os til bedre at forstå Gud. Alt ved Jesus er en parallel til Guds væsen. Hvis vi vil lære Faderen at kende, må vi lytte godt efter, hvad mesteren siger om ham. Og vi må iagttagelse ham. For i ham viser Faderen sig.

Til eftertanke

Hvilken begivenhed fra Jesu liv giver mig et overraskende billede af Guds væsen?

At erkende Guds herlighed

2 Kor 4,1-6

**Hvordan viser Gud sin herlighed?
Hvordan kan jeg se Jesu ansigt?**

Til fordybelse

Selvom Paulus i denne tekst udtrykker sig i flertal, forsvarer han dog i første linje sig selv og taler af egen erfaring. Han reagerer på beskyldningen om, at hans forkyndelse skulle være forfalsket og manipuleret. Det evangelium, han forkynder, er det klare lys, der oplyser Guds herlighed.

"Hvori består 'Kristi herlighed'? Paulus sammenfatter den i ét udtryk: Kristus er 'Guds billede'. Paulus læner sig her op ad det, som Jesus selv har sagt: "Den, der har set mig, har set Faderen" (Joh 14,9). Mennesket i dets nuværende tilstand kan ganske vist ikke se Gud uden at dø (2 Mos 33,20). Derfor har Gud skænket sit 'billede', Kristus, Sønnen, Gud-mennesket. Her har det søgende menneske virkelig mulighed for at finde Gud og 'se' og deri finde vished ... så sandt, så mægtigt er evangeliet!" (WStB, Werner de Boor, *Der zweite Brief des Paulus an die Korinther*, Wuppertal 1994, 99).

Til fordybelse

Moses' ansigt udstrålede også en glans efter hans møder med Gud, der var uudholdelig for hans omgivelser (2 Mos 34,29-35; 2 Kor 3,13).

Til anvendelse

I Jesu Kristi ansigt kommer vi i berøring med Guds herligheds lys uden at skulle frygte at blive ubehageligt blændet. Ligesom lyset fortrængte mørket ved skabelsen, fortrænger Jesu lys fejlagtige meninger om Gud og hans væsen og leder til sand erkendelse af Gud. Faderen ønsker at nå ind til og oplyse ethvert menneske med evangeliets klare lys og lader dette gennem Jesus skinne ind i vores hjerter.

Til eftertanke

Hvad oplyser Jesu lys i mit liv? I hvilken grad kan jeg også udstråle Guds herlighed i mine omgivelser? Hvad lærer Jesus mig om dette?

At se Faderen i Jesus

Joh 1,14.18;
14,9-11

Hvordan understreger Johannes, at Faderen og Sønnen er forbundet med hinanden?

Hvor møder jeg Guds herlighed?

Baggrund

Herligt er det, "som ligner Herren". Herlighed karakteriserer Gud som Herren. Det er sandsynligvis derfor, det er et af Johannes' yndlingsudtryk, når han beskriver Jesu guddommelighed. Udover i inkarnationen åbenbares Jesu herlighed blandt andet ved brylluppet i Kana (Joh 2,11) og ved Lazarus' opvækkelse (Joh 11,40). Johannes fortolker Guds ord til Esajas som Jesu herlighed (Joh 12,37-41). I Jesu ypperstepræstelige bøn beder Jesus Faderen om at åbenbare sin herlighed (Joh 17,5.24).

Til fordybelse

Den jødiske tradition beskriver Guds herlighed med begrebet *shekinah*. Ordet kommer af udsagnsordet at *opholde sig*, at *bo* og også at *bo i telt*. Herren tog fx bolig i tornebuskens ild, da han åbenbarede sig for Moses (5 Mos 33,16), og på Sinajs bjerg, da Moses talte med ham i 40 dage (2 Mos 24,16). I den senere jødiske tradition benyttes *Shekinah* som synonym for Gud.

Til anvendelse

Da det så allersortest ud i verden, sendte Gud lys, nemlig Kristus. Der måtte komme nogen til menneskene ... der kunne fortælle, hvem og hvordan Gud virkelig er. Kristus blev menneske for at udføre netop denne opgave. Verden skulle indse, at den var blevet vildledt af mennesker lærere, der foregav at kende Gud. I hans liv som menneske skulle det gøres klart, hvilke konsekvenser det har, når Guds vilje tages alvorligt" (EnA 74-76); (Ellen White, *Uddannelse*, DB s. 76, ny dansk oversættelse).

Til eftertanke

Hvordan præger og forandrer Jesu nærvær mit liv?

Den ultimative målestok

Fil 2,5-11

**Hvilken indstilling hos Jesus understreges her?
I hvor stor udstrækning kan jeg efterligne denne indstilling?**

Baggrund

Denne Kristushymne blev sandsynligvis allerede skrevet før Paulus. Den er en af de mest anskuelige og dybe tekster i Det Nye Testamente. Den beskriver i et ophøjet sprog Jesu lange, vanskelige vej fra himlen og til Golgata. Jesus gav frivilligt afkald på sin guddommelige position og *ydmýgede sig*, idet han blev *et menneske* og døde for menneskene *på korset*. Det væsentligste særkende ved denne vej er Jesu lydighed. Til sidst ophøjer Faderen ham til en position, hvor Jesus bliver tilbedt og anerkendt som Herre af hele skabningen.

Til anvendelse

Paulus indleder hymnen med et råd til de troende: "I skal have det sind over for hinanden, som var i Kristus Jesus." Paulus ønsker, at vi skal lære at have det samme sindelag som Jesus, og at vi viser det i vores omgang med hinanden. Jesu vej viser, hvordan også vi bør holde op med at kredse om os selv og i stedet være der for andre. Hans eksempel giver os kraft til at underordne os under hinanden af kærlighed. Ved at se på Jesus kan vi også opbygge vores relationer, som han gør, idet vi tager os selv mindre alvorligt og ikke udelukkende tænker på vores egne interesser, men har andres ve og vel for øje (Fil 2,3-4). Guds "skole" giver mig ingen privilegier, der hæver mig op over mine medmennesker. Den har snarere til formål, at jeg ydmyger mig for Gud og tjener andre.

Til eftertanke

"Når jeg står foran dit kors og spejler mig i dit billede, får du mig til også at se de andre. Du har vist os det eksempel, at vi skal leve for andre, ligesom du gjorde, i næstekærlighed" (fra den tyske salmebog "*glauben, hoffen, singen*").

Forsoningens arkitekt

2 Kor 5,16-21

**Hvem tager initiativ til forsoning?
Hvilken betydning har det for mine relationer?**

Baggrund

Tilgivelse og forsoning er to centrale begreber, der tydeliggør frelsergerningen mellem Gud og menneske. *Tilgivelse* betyder, at Gud frivilligt giver afkald på den velfortjente straf, at han viser overbærenhed i forhold til skylden. *Forsoning* går et skridt videre. Den indebærer, at relationen imellem tidligere fjender genoprettes, idet de faktorer fjernes, som har været årsag til fjendskabet. Forsoning sker ved, at de fjendtlige parter viser gensidig imødekommenhed. Det forventes, at den skyldige part tager initiativ til at opsøge den sårede part.

I den forsoning, som Gud etablerer gennem Kristus, er det ham, der tager det første skridt frem mod de mennesker, der har krænket hans ære. Det er Gud, der er subjekt, initiativtager og arkitekt i forhold til forsoningen. Han kommer al menneskelig handling i forkøbet. Det er Gud selv, der fjerner den kløft i sin relation til menneskene, som de ene og alene er årsag til. Det er hans gave, som han skænker verden i Jesus (v. 19). De, der tager imod den, bærer dette budskab videre *i Kristi sted*.

Til anvendelse

Det sker med jævne mellemrum, at relationer går i stykker, i venskaber og i parforhold, i familier og i menigheder eller etniske grupper og nationer imellem. Ødelagte relationer kan genoprettes i Kristus. Jesus viser, hvordan forsoningens mirakel kan blive til virkelighed. Jesu forsonergerning ophæver skylden og giver frihed til at vende tilbage til den harmoniske relation til Gud. Denne erfaring hjælper til at bearbejde egne oplevelser af at være blevet såret og krænket, så vejen kan banes for at lade sig forsones med andre, og for at det, der blev ødelagt, kan heles.

Til eftertanke

Hvor synes jeg, det er svært at tilgive? Hvilke skridt kan jeg tage for at kunne tilgive og gøre forsoning mulig?

Ekskurs

"Læreren, som Gud sendte"

"Derfor må al uddannelse være bygget på denne lærer, der er sendt af Gud. Hans lære og principper er lige så tidssvarende i dag som for to tusinde år siden. Hans udsagn: 'Jeg er den første og den sidste og den, som lever' gælder også for al opdragelse og uddannelse.

„Det ville være tåbeligt at ignorere den guddommelige lærer til fordel for menneskelige undervisere og pædagogiske ideer. Det ville jo betyde, at man forsøger at blive vis uden at tage højde for selve visdommens kilde! At man søger efter sandheden, men på samme tid lader hånt om den! At man søger erkendelse, hvor der hersker mørke! At man ønsker at leve, men i virkeligheden går glip af livet! Uddannelse uden Kristus er det samme som at vende sig væk fra den levende kilde og grave brønde, hvor vandet i sidste ende siver bort."

"For at forhindre at dette sker, inviterer Kristus alle, der har et oprigtigt ønske: 'Den, der tørster, skal komme til mig og drikke! Den, der tror på mig, skal erfare, hvad Skriften siger: Fra hans indre skal der rinde strømme af levende vand. Og videre: Men den, der drikker af det vand, jeg vil give ham, skal aldrig i evighed tørste. Det vand, jeg vil give ham, skal i ham blive en kilde, som vælder med vand til evigt liv" (EnA 84 Erziehung); (Ellen White, *Uddannelse*, DB s. 76, ny dansk oversættelse).

"Kære lærer ... Hvis du ønsker at vide, hvordan du bedst kan leve op til dit store ansvar, så se på Jesus – det han sagde, hans liv og hans måde at arbejde på. Den viden, du derved opnår, vil få positiv virkning på dit arbejde, for som apostlen Paulus siger: 'Vi ser alle ... Herrens herlighed. Dermed forvandles vi efter det, vi ser, og får større og større andel i hans herlighed.' Hvis du vil nå dine elever, er hemmeligheden: Stil dig selv under Kristi indflydelse, og du vil erfare, hvordan hans karakter vil afspejle sig i dit liv" (a.a.O., 281f.).

Resumé

I Jesus Kristus blev det åbenbaret og opsummeret, hvilke planer Gud har med denne verden, og hvordan han når sine mål.

Spørgsmål til drøftelse

Indledende
spørgsmål

1. "Også Goethe og Sokrates er man nødt til at beskæftige sig med. De har betydning for vores dannelse og vores etik. Men Kristus skal man beskæftige sig med, fordi det er et spørgsmål om liv eller død, frelse eller fortabelse" (Dietrich Bonhoeffer).

Hvordan kan vi beskæftige os med Kristus?

Hvad kan vi være sikre på, når vi gør det?

Joh 1,14; 14,9-11

2. "Den, der har set mig, har set Faderen."

I hvilken sammenhæng siger Jesus dette?

Hvordan kan Jesus lære os, hvordan vi kan afspejle Guds karakter?

Fil 2,5-11

3. **Hvilket sindelag hos Kristus er det centrale i denne urkristne hymne?**

Hvilke forandringer vil man kunne se i menigheden, når/hvis vores gensidige relationer afspejler dette sindelag?

2 Kor 5,16-21

4. **Hvordan kan forsoning lykkes?**

Hvilke praktiske skridt kan vi lære af Jesus?

Hvordan har I oplevet genetablering af ødelagte relationer, henholdsvis givet andre mulighed for det?

Hvad hjalp jer i forbindelse med en sådan erfaring?

Afsluttende
spørgsmål

5. **Hvad lærer Jesu inkarnation, liv og død os om Guds karakter?**